

عنوان مقاله:

ارزیابی نقش خودروهی خودران جهت ارتقای پایداری حمل و نقل

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مهندسی عمران، توسعه هوشمند و سیستم های پایدار (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهدی امینیان - دانشجوی کارشناسی ارشد راه و ترابری دانشگاه شهید باهنر کرمان

نوید ندیمی - استادیار بخش مهندس عمران، دانشگاه شهید باهنر کرمان

سیدصابر ناصرعلوی - استادیار بخش مهندس عمران، دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

خودروهی خودران امکان ایجاد تغییرات شدید در زندگی آینده انسانها را دارند. این تغییرات شامل سیستمهای حمل و نقل، تاثیرات شغلی، طراحی شهری، تاثیرات اقتصادی و تصمیمات روزمرهای است که مردم میگیرند. محققان نتایج متفاوتی را در نتیجه ظهور فناوری خودرو خودران پیش بینی میکنند. در حالی که برخی خودرو خودران را به معنای یک تغییر اساسی در سیستم حمل و نقل میدانند، برخی دیگر پیشبینی میکنند که این فناوری تدریجی و کند عمل میکند. تشخیص شی و درک صحنه، تئوری اساسی خودروهی خودران است که از دیدگاه هوش مصنوعی و یادگیری عمیق در اینجا بررسی میشود. خودروهی خودران متصل، از سیستم های ارتباطی و اینترنت اشیا برای افزایش عملکرد خود و در نتیجه جهت بهبود حمل و نقل با استفاده از قابلیت های همکاری استفاده میکنند. این وسایل نقلیه به عنوان کمک دهنده در مواردی مانند ترافیک، ایمنی جاده ها، مصرف ناکارآمد سوخت و انتشار آلاینده ها که موجب کاهش پایداری در بخش حمل و نقل میگردد، در نظر گرفته میشوند. با این حال، موانع قابل توجهی برای عادی شدن این وسایل نقلیه همچنان باقی مانده است. تمایل به پذیرش و اعتماد به خودروهی خودران و تمایل به اشتراک گذاری اطلاعات خود با دیگران از مهمترین چالش های خودروهی خودران است.

کلمات کلیدی:

خودروهی خودران، هوش مصنوعی، پایداری حمل و نقل، اینترنت اشیا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311133>

